

De prijs van een schoolkrijtje

Bijlage bij de Onobasulu Nieuwsbrief van mei 2015

Wat kost een schoolkrijtje? Toch eigenlijk helemaal niets zou je zeggen. Maar in Onobasululand zou het zomaar een beleggingsobject kunnen worden...

Een week nadat de airstrip was geopend kreeg ik om 5.45 uur een sms'je van Hauwo, onze alfabetiseringsmedewerker. "Anne, de krijtjes zijn op bij alle scholen. Kan ik naar Tari vliegen om nieuwe krijtjes te kopen?" "Nou, nee." was mijn antwoord. Daar heeft het project geen geld voor. Een retourtje naar Tari kost zo'n 200 Euro, kerktarief bij MAF. Maximaal 15 kg bagage.

Een voorbeeld dat drie dingen laat zien, ja zelfs vier. Ten eerste, planning kan hier duidelijk beter. Een week eerder had een doos krijtjes mee gekund op de vlucht die toch naar Walagu ging. (Dan was het kostprijs geweest plus 2 Euro vlieggasten per kilo. – Prijsvraag: Hoeveel krijtjes gaan er in een kilo?)

Ten tweede, geld voelt voor Papoea Nieuw Guineeërs anders dan voor ons. Alle Nederlanders aan wie ik dit vertel hebben meteen door dat de krijtjes dan heel duur worden. Het doorberekenen van de reiskosten is voor Hauwo niet vanzelfsprekend. Maar ik verbaas me er wel vaker over dat ze heel makkelijk in mijn ogen heel hoge bedragen vragen. Ik heb daar veel over nagedacht en ben tot de conclusie gekomen dat geld voor hen anders moet 'voelen'. Het ligt zeker niet aan hun intelligentie, maar heeft te maken met iets als een financieel DNA. De Onobasulu kunnen heel goed zonder geld leven. Eten, kleding, huisvesting, alles kunnen ze uit het oerwoud halen als het moet. Wij zijn voor ons bestaan afhankelijk van geld en dat maakt dat wij heel anders naar geld kijken. Geld speelt pas één generatie een rol in hun cultuur.

Ten derde laat dit zien hoe lastig het is om krijtjes in Walagu te krijgen. Want met dat ik "nee" had gezegd, bedacht ik dat ze dan tot 5 juni geen krijtjes in Onobasululand hebben en dat dat waarschijnlijk betekent dat er dan ook geen les gegeven wordt. Misschien zijn er creatieve onderwijzers die dan maar met een stok in de modder gaan schrijven, of met houtskool op een plankje. Maar ik vermoed dat dat niet gebeurt. Onderwijs is toch nog een vreemde eend in de bijt. Het is van buitenaf geïntroduceerd inclusief schoolborden met krijt – dus ja... dan moet het ook met krijt...

Ten vierde is het een les voor ons – we moeten de alfabetiseringsmedewerkers beter leren plannen. En zij moeten er voor zorgen dat er betrouwbare mensen in de steden zijn die krijt e.d. kunnen kopen en naar Walagu kunnen sturen als er een vliegtuig is. Maar ook dit klinkt simpeler dan het in werkelijkheid is. Ontwikkelingswerk kent heel veel haken en ogen. Zeker in een land als Papoea Nieuw Guinea waar de infrastructuur heel gebrekkig is.

Nog een andere geldkwestie is deze: De 4 vertalers en 2 alfabetiseringswerkers vroegen of hun 'vrijwilligersvergoeding' wat opgehoogd zou kunnen worden. Deze is nu 100 kina pp per maand, ongeveer 35 Euro. (De PNG kina fluctueert mee met de Amerikaanse dollar en dat is op dit moment ongunstig voor ons.) Dit is geen onredelijk verzoek van hen want dit bedrag is nog nooit verhoogd sinds we er mee begonnen zijn in 2001 en de inflatie in PNG is enorm. Alleen is het probleem dat we dat niet gebudgetteerd hebben. Het gaat dan natuurlijk ook om structureel meer geld. 50 Euro pp per maand zou redelijk zijn, maar dat is dus 6 x €15 meer dan we nu geven. Ik heb hen geantwoord dat het geld er nu niet is, maar dat ik dit bij mijn achterban zou neerleggen. Bij deze.

Dat brengt me dan ook bij de laatste financiële kwestie – en die vind ik helemaal lastig want dat betreft mijzelf. Behalve de 4 vertalers, 2 alfabetiseringsmedewerkers en 10 onderwijzers word ook ikzelf ondersteund vanuit de giften die voor het Wycliffe Onobasulu Project binnenkomen. Met ingang van januari 2015 heeft de organisatie Wycliffe de inkomens van al haar medewerkers in Nederland gestandaardiseerd op fte's naar het aantal uren dat ze werken. Daarbij zijn ze uitgegaan van het inkomen van een leraar middelbaar onderwijs. De reden hiervoor is dat de organisatie daardoor transparanter wordt. De organisatie heeft zelf geen geld dus alles moet via giften binnen komen. Hoewel mijn betrokkenheid wel maximaal blijft, heb ik er voor gekozen om in het contract het minimum fte's te kiezen, te weten 0,3. Op deze manier is het makkelijker om alle kosten voor het project ook nog binnen te krijgen. Maar met alle kosten die de Nederlandse sociale zekerheid met zich meebrengt, is er helaas wel maandelijks meer geld nodig dan er binnenkomt.

Omdat er in de loop der jaren giftgevers uit de achterban van het Onobasulu Project zijn weggevallen, is er ruimte voor nieuwe giftgevers. Mag ik diegenen van u die het project een warm hart toedragen maar nog niet steunen, vragen om te overwegen dat wel te gaan doen? Giften zijn fiscaal aftrekbaar. Het is fiscaal helemaal aantrekkelijk als u een periodieke gift geeft en dat laat vastleggen via het Wycliffe kantoor. Als u dat wilt, kunt u dat aangeven op onderstaande strook. De strook mag in gesloten envelop opgestuurd worden naar Wycliffe Bijbelvertalers, Antwoordnummer 1010, 3970VB Driebergen

Heel hartelijk dank voor uw betrokkenheid.

Antwoordkaart *Doorlopende sepa-machtiging*

Ja, ik steun Wycliffe Bijbelvertalers structureel

met €10 €25 anders, nl. _____ per maand per kwartaal per jaar

ten gunste van het **Wycliffe Onobasulu Project**

Ik machtig Wycliffe Bijbelvertalers Nederland om dit bedrag af te schrijven

Neem contact met mij op over de mogelijkheid van een periodieke gift

Voorletters en naam: _____ m/ v / familie

Adres: _____

Postcode en woonplaats: _____ NLD

Banknr. (IBAN)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

E-mail: _____

Door ondertekening van dit formulier geeft u toestemming aan:

1. Wycliffe Bijbelvertalers Nederland, Postbus 150, 3970 AD